

Motion till riksdagen 2013/14:Ju379

av **Jimmie Åkesson m.fl. (SD)**

Kriminalpolitisk partimotion

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett system där staten betalar ut utdömda skadestånd till brottsoffret efter att domen vunnit laga kraft och där staten därefter kräver in beloppet från gärningsmannen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda i vilken grad brottsoffer får det utdömda skadeståndet utbetalt.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utöka stödet för vittnesskydd.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utöka säkerhetsrutiner vid Sveriges domstolar.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i brottsbalken införa livstidsstraff utan möjlighet till benådning, tidsbestämning eller oövervakad permission.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa straffskärpningar, framför allt gällande minimivår, för våldsbrott.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lagen med särskilda bestämmelser om unga bör reformeras för att endast inkludera personer som ännu ej fyllt arton år.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ta bort åtalspreskription, påföljdspreskription och absolut preskription för grova våldsbrott.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att öka tilläggsstraffskalan vid flerfaldig brottslighet.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utdöma maxstraff när en person inom en viss tidsperiod begått tre eller fler våldsbrott, inbrott, rån, tillgreppsbrott, sexualbrott, narkotikabrott eller en kombination därav.

Fel! Okänt namn på

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ta bort den automatiska frigivningen efter två tredjedelar av utdömt straff enligt 26 kap. 6 § BrB.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det vid grova vålds- eller sexualbrott av hänsynslös karaktär utförda av personer över 15 år men under 18 år ska prövas om gärningsmannen ska dömas som vuxen. Döms gärningsmannen till fängelse ska straffskalan tillämpas fullt ut utan straffrabatt.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att frågan om utvisning ska bli en obligatorisk del för domstolen att pröva vid brottmål där den tilltalade innehar medborgarskap i annat land än Sverige, eller är statslös.¹
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska föreligga synnerligen starka skäl för att utvisning vid prövning i domstol inte ska utdömas i det fall där en utlänning döms för ett brott som kan medföra utvisning.¹
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att dels utvisning ska vara obligatorisk och på livstid i de fall där en utlänning dömts för brott mot liv och hälsa, brott mot frihet och frid, sexualbrott, narkotikabrott, stöld, rån och andra tillgreppsbrott och annan jämförlig brottslighet samt vid dom för bedrägeri kopplat till sociala förmåner, dels att det i andra fall än ovanstående obligatorisk utvisning på livstid ska utdömas om det rör sig om upprepad brottslighet.¹
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att domstol vid fråga om utvisning ej ska ta hänsyn till utlänningens levnadsomständigheter eller hur länge utlänningen vistats i Sverige.¹
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avskaffa kravet på att det måste föreligga synnerliga skäl för att kunna utvisa en kriminell utlänning som bott i Sverige fem år eller mer.¹
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avskaffa kravet på att det måste föreligga synnerliga skäl för att kunna utvisa en kriminell utlänning som har haft uppehållstillstånd i fyra år eller mer.¹
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avskaffa kravet på att det måste vara ett synnerligen grovt brott och medföra allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet för att domstolen ska besluta om utvisning i de fall som den kriminelle utlänningen har flyktingstatus.¹
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om dels att upprätta en databas där utvisningsdömdas foto, fingeravtryck och dna-prov lagras, mot vilka framtida immigranter som söker uppehållstillstånd eller medborgarskap ska kontrolleras, dels att en person som återfinns i detta register omedelbart ska frihetsberövas till dess att han är utvisad, vilket ska ske omgående.¹

Fel! Okänt namn på

21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att upprätta avtal med andra länder för att möjliggöra att en utlänning som är dömd till fängelsestraff följt av utvisning kan avtjäna sitt straff i annat land.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett offentligt register över dömda pedofiler med hög återfallsrisk.
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett offentligt register över flerfaldigt dömda våldtäktsmän.
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kriminalisera en handling som syftar till att dölja en illegal invandrare från rättsväsendet eller hjälper honom eller henne att undkomma, undanröjer bevis om den illegale invandraren eller på annat dylikt sätt motverkar att rättsväsendet uppdagar var den illegala invandraren befinner sig.¹
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att för utländska medborgare förbjuda tiggeri eller verksamhet som till sin art kan anses vara tiggeri, lösdriveri eller närliggande.
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att de utlänningar som ertappas med tiggeri eller närliggande omedelbart ska avvisas från landet med förbud att återvända.¹
27. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att säkerställa att Sverige har kapacitet att när behov anses föreligga återupprätta gränskontrollerna.
28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en permanent skanningsstation vid Öresundsbron.²
29. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa utökade möjligheter för rättsväsendet att använda sig av brottsprovokation.
30. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att sänka gränserna för hemliga tvångsmedel samt över-skottsinformation.
31. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa elektronisk fotboja för frisläppta brottslingar.

¹ Yrkandena 13–20, 24 och 26 hänvisade till SfU.

² Yrkande 28 hänvisat till SkU.

Fel! Okänt namn på

Frihet förutsätter trygghet – Sverigedemokratisk kriminalpolitik

Sverigedemokraternas kriminalpolitik präglas av en vilja att skapa trygghet i samhället. Det ska vara tryggt för barn att gå i skolan, för äldre att gå och handla i mataffären och för kvinnor att gå hem sent på kvällen. Trygghet är temat för vår kriminalpolitik. I ett perfekt samhälle finns det inga fängelser, ingen polis eller domstol. Verkligheten ser dock annorlunda ut. Vi ämnar göra samhället tryggt för laglydiga medborgare samtidigt som vi vill göra det otryggt för dem som sätter sig ovanför svenska lagar. I höstbudgeten för 2013/2014 satsar vi närmare tre miljarder utöver regeringens budget.

1 Trygghet för individen

I dagens Sverige vågar 10 % av alla unga kvinnor inte gå utanför dörren när det är mörkt på kvällen. Flera tusen nödsamtal till polisen föranleder inga åtgärder eftersom organisationen och kapaciteten inte maktar med. Brottsoffer tvingas själva söka upp sin gärningsman för att utkräva det skadestånd som de har rätt till. Till detta ska läggas att antalet anmälningar för våldtäkt, miss-handel och andra typer av våldsbrott har gått upp flera 100 % bara på en tio-årsperiod. De som är utsatta för kriminalitet i Sverige blir utsatta på nytt då samhället inte maktar med den brottsvåg som svept över Sverige.

1.1 Statlig garanti för skadestånd till brottsoffer

Det svenska systemet för utbetalning av skadestånd till brottsoffer måste förbättras omgående. I SOU 10:1 föreslås förändringar som ska göra det lättare för de gärningspersoner som vill betala sitt skadestånd till offret. Detta räcker dock inte.

Idag kan en person som döms för ett brott också dömas till att betala skadestånd till brottsoffret. Problemet är att brottsoffret självt, med Kronofogdemyndighetens hjälp, måste kräva gärningsmannen på det utdömda beloppet. Om gärningsmannen inte betalar ska offret vända sig till sitt försäkringsbolag i ett försök att få ersättning. Fungerar inte detta ska brottsoffret självt ta kontakt med Brottsoffermyndigheten. Här ska offret skriftligen ansöka om att få det som kallas brottskadeersättning, vilket kan skilja sig från det skadestånd personen i fråga blivit tilldömd.

Denna procedur, där offret återigen måste förklara sig och vädja till den person som åsamkat skadan i första taget, att betala det utdömda skadeståndet, är en ytterligare förnedring och ett ifrågasättande av offret. Dessutom är denna process inte ens en garanti för att offret får den ersättning som en domstol en gång beslutat.

Sverigedemokraterna vill istället se ett system där staten betalar ut det utdömda skadeståndet till brottsoffret och därefter kräver in pengarna från gärningsmannen. Det skulle alltså innebära att offret efter domen vunnit laga kraft får sitt skadestånd samtidigt som staten tar hand om vidare behandling

Fel! Okänt namn på

och kontakt med gärningsmannen, som sig bör i en rättsstat. Dessa förändringar skulle minska frustrationen och det onödiga lidande som åsamkas ett offer på grund av dagens system för skadeståndsutbetalningar.

Istället kan ett offer fokusera på att läka de sår, fysiska och psykiska, som brottet medfört. Det borde ligga i samhällets intresse med detta förhållnings-sätt där staten tar ansvar i hela rättsprocessen, vilket vi menar skadeståndsutbetalningen är en del av.

Det är också så att varken Domstolsverket, Kronofogdemyndigheten, försäkringsbolag eller Brottsoffermyndigheten kunde inkomma med statistik över hur många som inte fick ut sitt skadestånd eller bara delar av det. SOU 10:1 konstaterar också att det saknas statistik över hur vanligt det är med brottsskadestånd och hur vanligt det är att skadeståndsskyldiga vill betala sina brottsskadestånd. Uppgifter från Kronofogdemyndigheten enligt SOU visar att lite drygt 17 % av en grupp skadeståndsskyldiga under 2008 betalade utan att Kronofogdemyndigheten behövde vidta några verkställighetsåtgärder. Vad som här framgår är att det bör tillsättas en utredning för att avgöra i vilken utsträckning skadestånden verkligen betalas ut, hur stor del som betalas ut, samt annan relaterad statistik av intresse.

1.2 Vittneskydd och ökad säkerhet i domstol

Även goda medborgare som sätter sig i vittnesbåset, med fara för eget liv, är idag extra utsatta. Rättsväsendet har inte förmått hantera den organiserade brottslighetens tentakler som sprider sig ända in i rättegångssalen. Vittnestraskasserier blir allt vanligare, ibland med våldsam utgång. Övergrepp i rättssak är ett mycket allvarligt brott då det inte bara riktar in sig mot individer utan utgör ett hot mot rättsstaten, och i slutändan det demokratiska statskicket. Sverigedemokraterna vill se ett kraftigt utökat stöd till vittneskyddet. Det handlar om polisskydd, hjälp med bostadsbyte och andra säkerhetsåtgärder. Även de juridiska ombuden har på senare år fått motta både hot, trakasserier och rena våldsdåd från kriminella nätverk. Även här prioriterar vi ett ökat skydd. Exempelvis ska inte vittnen sitta i samma väntrum som de som de vittnar emot, vilket kan hända idag.

Utöver detta vill vi att säkerhetskontroller i domstol ska få genomföras i förebyggande syfte, utan att en konkret risk för allvarlig brottslighet behöver ha identifierats. Säkerhetskontroller ska därigenom kunna beslutas för en längre tid än vad som i dag är möjligt. Ett genomförande av förslaget innebär enligt SOU 2009:78 att domstolsentréer måste byggas om och utrustning såsom larmbågar med mera införskaffas. Betydligt fler ordningsvakter kommer också att behövas. Kostnaderna för detta finns finansierat i vårt budgetförslag.

2 Tuffa tag mot brottsligheten

Ett brottsoffer är man på livstid; det som en brottsutsatt råkat ut för får denne leva med resten av livet. När det gäller livstid för kriminella så existerar det i

praktiken inte längre. Enligt gällande rättspraxis ger mord allt som oftast högst 18 års fängelse. Med 2/3 frigivning så sjunker straffet till 12 år. Detta kombineras oftast med frikostiga permissioner, vilket i teorin innebär att du kan vara ute efter ett par år. Svensk kriminalpolitik har plågats svårt av den socialistiska tanken om att varje brott är ett misslyckande från samhällets sida, åtgärderna blir då därefter. Fokus har ensidigt legat på att den kriminelle så snart som möjligt ska komma ut från fängelset för att bli en produktiv samhällsmedlem. Tanken i sig är behjärtansvärd, men det förutsätter att man inte tar hänsyn till brottsoffrets rätt till upprättelse och det faktum att onda gärningar ska ge konsekvenser. Vi sätter brottsoffersperspektivet i centrum och vi ser att straffet har ett moraliskt värde i sig.

2.1 Straffskärpningar och riktigt livstidsstraff

Sverigedemokraterna vill se kraftiga straffskärpningar på våldsbrott och det innefattar även en rejäl höjning av miniminivåerna eftersom svenska domstolar allt som oftast dömer i nedre delen av straffskalan. Svensk livstid innebär i praktiken 18 års fängelse enligt rättspraxis, med 2/3 frigivning 12 års fängelse. Sverigedemokraterna vill se införandet av verklig livstid där det även ska vara möjligt att utdöma livstid utan möjlighet till benådning. Riktiga livstidsstraff ska kunna utdömas för brott som idag enligt brottsbalken kan medföra livstidsstraff. Utöver detta ska riktiga livstidsstraff kunna utdömas för upprepad grov våldsbrottslighet av särskilt hänsynslös och våldsam natur, till exempel för synnerligen grov misshandel eller grov våldtäkt eller en kombination av dylika grova våldsbrott.

Det är även så att lagen om särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare måste reformeras. I Sverige idag blir en person myndig vid arton års ålder och i och med denna ålder ska han eller hon betraktas som fullt ansvarig för sina handlingar. Dock tar svensk lag ändå särskild hänsyn till personer som är över arton år men under tjuogoett år gamla. Detta förhållningssätt är orimligt eftersom de som är över 18 år är myndiga och därmed ansvariga för sina handlingar och därmed bör denna hänsyn upphöra.

2.2 Borttagande av preskriptionstid för grova brott

Preskription av brott motiveras av rättspolitiska, humanitära och praktiska skäl. Det är rimligt att mindre brott som begåtts för flera decennier sedan skrivs av. Däremot har det på senare tid uppkommit helt orimliga situationer där exempelvis en hiv-smittad våldtäktsman som är misstänkt för över 100 våldtäkter kan undgå straffansvar genom att hålla sig borta tillräckligt länge. Det finns många andra exempel på där rättvisan inte får ha sin gilla gång. Sverigedemokraterna vill se ett avskaffande av preskriptionstiden för grova våldsbrott med motivering att det allmänna ska kunna garantera rättstrygghet för dem som blir utsatta för allvarlig brottslighet.

Fel! Okänt namn nå

2.3 Åtgärder vid flerfaldig brottslighet

I dagens Sverige finns det generösa rabattsystem för den som lever en kriminell livsstil. Det handlar t.ex. om en s.k. mängdrabatt som grundar sig i att ju fler brott en person begår desto mindre påföljd på varje efterkommande brott. Vid flerfaldig brottslighet gäller enligt 26 kap. 2 § BrB en särskild straffskala.

Utgångspunkten för den gemensamma straffskalan är det svåraste av de högsta straff som kan följa på brotten. Med ett visst tillägg utgör det straffskalans maximum. Tillägget är som minst ett år och som mest fyra år beroende på hur allvarlig brottsligheten är. Vi anser att strafftillägget bör utökas. Det bör undersökas om brott under punkt 1 i 26 kap. 2 § BrB istället ska ha ett minimitillägg på sex månader och ett maxtillägg på två år. Under punkt 2 ett minimitillägg på ett år och ett maxtillägg på fyra år. Under punkt 3 ett minimitillägg på två år och ett maxtillägg på åtta år. Genom att införa minimitillägg försäkras det att gärningsmannen som uppenbarligen begått flera brott alltid ådrar sig ett ordentligt förlängt straff, vilket bör vara naturligt, och med utökat maxtillägg ges samhället möjligheten att i straffet mycket tydligare ta med det faktum att en person begått flera brott, vilket borde göra mer utslag för straffvärdet än vad det gör idag.

Sverigedemokraterna vill vidare att principen ”tredje gången gillt” bör gälla. Om en person exempelvis för tredje gången begår ett våldsbrott, sexualbrott eller narkotikabrott i någon form, eller en kombination av dessa, bör gärningsmannen per automatik dömas till lagens maxstraff för det brott som har det högsta maxstraffet plus det maxtillägg som ges vid flerfaldig brottslighet.

Endast de brott som tidigare genererat en dom med fängelse (oavsett om fängelsestiden avtjänas villkorligt eller på anstalt) ska vara förenat med ”tredje gången gillt”-principen samt endast för våldsbrott, sexualbrott samt narkotikabrott. Dessutom ska endast brott utförda inom en viss tidsperiod, vilket bör undersökas närmare, från varandra räknas

2.4 Tvåtedjedelsfrigivning

Sverige nyttjar sig av 2/3-frigivning, vilket innebär att den kriminelle automatiskt blir villkorligt frigiven efter att 2/3 av straffet avtjänats på anstalt. Detta skapar en stor diskrepans mellan det allmänna rättsmedvetandet och den lagstiftning som finns. För att öka förståelsen för svensk lagstiftning och för att försvåra för en kriminell livsstil vill Sverigedemokraterna avskaffa den automatiska 2/3-frigivningen.

2.5 Möjlighet att döma unga lagöverträdare som vuxna

Idag begås tyvärr många oerhört grova och hänsynslösa vålds- och sexualbrott av gärningsmän som är under 18 år gamla. Dagens system ger emellertid dessa gärningsmän väldigt stor rabatt på straffet på grund av deras i lagens mening låga ålder. Vi anser att grova, hänsynslösa, utdragna och sadistiska brott inte alltid kan eller bör ursäktas med personens ålder. Är någon kapabel att begå fruktansvärda våldsamma brott är personen även kapabel att ta kon-

sekvenserna av sitt handlande. Vi anser att personer under 18 år men över 15 år, för brott mot person av grov och hänsynslös karaktär ska kunna prövas om de ska behandlas som vuxna. Döms gärningsmannen som vuxen till fängelse ska straffskalan tillämpas fullt ut utan straffrabatt.

2.6 Utvisa kriminella utlänningar

Sverigedemokraterna anser inte att det är rimligt att en utlänning som begått en våldtäkt, ett mord eller något annat grovt våldsbrott ska belönas med uppehållstillstånd och på sikt svenskt medborgarskap. Tyvärr är det dock så att utlänningar i Sverige idag ändå får stanna i landet trots att de begått grova brott såsom mord, dråp, misshandel och våldtäkt. En utlänning ska inte få förmånen att stanna i Sverige om personen i fråga inte kan eller vill respektera våra lagar och regler. Det bör därför vara obligatoriskt att alltid pröva frågan om utvisning när en utlänning begått ett brott i Sverige. Vi anser vidare att endast om det föreligger synnerligen starka skäl ska en utlänning, som blivit dömd för ett brott som kan leda till utvisning, kunna undgå att utvisas.

Dock ska utvisning vara obligatorisk och på livstid för våldsbrott, sexualbrott, narkotikabrott, rån, stöld och tillgreppsbrott eller organiserad brottslighet. Om det rör sig om annan brottslighet än ovan nämnda områden ska utvisning på livstid vara obligatorisk om det rör sig om en återupprepning av brottslighet eller mängdbrottslighet. Även bedrägeri kopplat till sociala förmåner ska vara förknippat med utvisning. Svensk domstol bör vidare inte ta hänsyn till utlänningens levnadsomständigheter eller hur länge utlänningen vistats i Sverige när frågan om utvisning behandlas.

Ej heller ska en utlänning som begått brott i Sverige få stanna bara för att denne bott i Sverige i fem år, för att denne haft uppehållstillstånd i fyra år eller för att personen i fråga har flyktingstatus. Har en utlänning begått ett brott som är förknippat med utvisning har han eller hon tydligt visat att han eller hon inte har här att göra, och den hänsyn som lagen i dagsläget menar att man ska ta enligt utlänningslagen 8:11 sista stycket och 8:12 bör utgå.

För att kunna kontrollera att utvisningsdömda inte igen under annan identitet försöker komma in i landet och få uppehållstillstånd och på sikt medborgarskap, ska foto, fingeravtryck och dna-prov tas och lagras i minst 80 år, som alla nya immigranter ska kontrolleras emot. Återfinns en person i detta register ska denne omedelbart frihetsberövas till dess att han är utvisad, vilket ska ske omgående.

När en utlänning blir dömd till fängelse med efterföljande utvisning ska Sverige sträva efter att få den dömda utlänningen att avtjäna straffet i sitt hemland eller i annat anvisat land. Sverige ska därmed sträva efter att upprätta avtal med andra länder för att möjliggöra detta.

2.7 Pedofilregister

Till skydd för medborgarna bör ett offentligt register över dömda pedofiler som bedöms ha hög återfallsrisk samt flerfaldigt dömda våldtäktsmän inrättas.

Det finns flera exempel på länder med liknande register, t.ex. USA, Kanada och England. I dessa länder har man insett värdet av att värna om de

Fel! Okänt namn på

laglydiga medborgarnas rätt till trygghet och frihet. Vi anser att nolltolerans mot den eskalerande sexualbrottsvågen i Sverige är av största vikt för att skydda våra barn och kvinnor, de som är mest utsatta för denna typ av brottslighet.

Ett register har även en preventiv verkan i det att barnfamiljer kan välja att inte bosätta sig i ett område där en dömd sexualbrottsling bor, dessutom kommer den dömda brottslingen känna att det finns en kontrollfunktion, något som har en avhållande effekt.

2.8 Kriminalisera hjälp till illegala invandrare

Illegala invandrare, det vill säga de som ej fått uppehållstillstånd, de som avvisats eller utvisats, undanhåller sig från de svenska lagarna och svensk rättsskipning. De är med andra ord brottslingar. Det är även så att de som gömmer flyktingar som inte fått uppehållstillstånd håller sig inom lagen så länge de inte gör det för egen vinning.

Det är orimligt att det är lagligt att hjälpa brottslingar. Vi vill därmed göra det olagligt att gömma, hjälpa eller på andra sätt underlätta för illegala invandrare att hålla sig undan från den svenska rättsskipningen på liknande sätt som anges i 17 kap. 11 § BrB om skyddande av brottsling.

2.9 Förbjud tiggeri

Ett allt vanligare, men också otrevligt, inslag i gatubilden i Sverige, är de utländska tiggare som man ser besvära förbipasserande. En majoritet av dessa kommer från de nyare EU-länderna som Rumänien och Bulgarien, enligt Aftonbladet (2010-05-21).

Det är inte förbjudet att tigga på gatan i Sverige men polisen använder sig av en paragraf i utlänningslagen för att avvisa personer som kommer hit och tigger. Den bestämmelse som polisen hänvisade till återfinns i 8 kap. 2 § utlänningslagen som tillåter avvisning av utlänningar om det "kan antas att han eller hon under vistelsen i Sverige inte kommer att försörja sig på ett ärligt sätt".

Det är positivt att polisen hittills har använt sig av denna lag för att avvisa dessa personer men JO inkom den 28 juni 2011 med kritik mot polisen för att de avvisat 26 rumäner med motiveringen att de ägnat sig åt just tiggeri och dagdriveri. JO menade att bestämmelsen inte kan tolkas så som polismyndigheten gjort och att den inte ska tillämpas då vare sig tiggeri eller dagdriveri är otillåtet enligt svensk lag.

Vi anser att tiggeri inte är något som samhället bör ha något intresse av att ha kvar eller tillåta. Dels förstör det gatubilden och besvärar hederliga medborgare, dels handlar det alltså allt som oftast om yrkestiggare som reser runt i Sverige och Europa och har detta som sin huvudsakliga försörjning.

Det bör göras en åtskillnad mellan den sortens tiggeri som har beskrivits ovan, den som ökat på senare tid och utgörs av hitresta utlänningar, yrkestiggare och dylikt, jämfört med det tiggeri som eventuellt utförs då och då av svenskar som t.ex. har alkoholproblem eller dylikt. Vi anser att samhället ska ta hand om våra egna medborgare som inte kan anses vara yrkestiggare. Det

finns ingen som helst anledning att acceptera denna verksamhet, och därmed vill vi införa ett uttryckligt förbud för utlänningar att bedriva tiggeri eller verksamhet som till sin art kan anses vara tiggeri eller närliggande.

Utlänningar som ertappas för tiggeri eller närliggande ska omedelbart avvisas från landet med förbud att återvända.

2.10 Fotboja vid frisläppande efter allvarliga brott

Enligt SCB:s siffror från 2005, vilka är de senaste de har för återfall i brott, återföll 24 procent av de personer som lagfördes år 2005 för nytt brott inom ett år och 39 procent inom tre år. Sett i ett tioårsperspektiv har återfallen ökat inom samtliga åldersgrupper. De högsta återfallsandelarna återfinns i nämnd ordning bland dem som dömts till sluten ungdomsvård (79 procent), överlämnande till vård inom socialtjänsten (62 procent), skyddstillsyn (59 procent) eller fängelse (56 procent) som huvudpåföljd.

Statistiken visar att risken för återfall ökar med de lagförda personernas tidigare brottsbelastning. Det är ett mönster som kan observeras över en längre tidsperiod. Med tidigare brottsbelastning avses här antalet lagföringar under en tioårsperiod före ingångslagföringen.

Bland de lagförda som lagförts vid 1–2 tidigare tillfällen återföll 41 procent inom tre år, medan återfallen bland de med stor brottsbelastning (minst tio tidigare lagföringar) uppgick till 90 procent efter tre år.

Denna statistik visar behovet av att tydligare agera mot att frisläppta återfaller i brott. Även alltså för förstagångsförbrytare är andelen som återfaller hög – nästan hälften.

Med anledning av detta anser vi att man för brott mot person, narkotikabrott, stöld, rån eller andra grövre tillgreppsbrott, vid frisläppandet ska förse sådana brottslingar med elektronisk fotboja under en period efter frisläppandet som ska stå i proportion till hur länge de suttit i fängelse. De ska ha full frihet efter avtjänat straff men måste på detta sätt i högre utsträckning bevisa för samhället att de kan och kommer att sköta sig.

En brottsling som begått något av ovanstående brott och som suttit i fängelse eller ungdomsvård i fyra år bör exempelvis bära sådan elektronisk fotboja i ett år därefter. En person som suttit åtta år bör ha en längre period med fotboja, exempelvis två år.

På så sätt kan man uppnå en dämpande effekt på den frisläppte samtidigt som det blir lättare att utreda brott om personen med fotboja faktiskt återfaller i brott.

3 Brottsbekämpande myndigheter

Tuffa tag mot brottsligheten kräver mer resurser till våra brottsbekämpande myndigheter. Längre straff och fler gripna och dömda leder till större påfrestningar för våra rättsvårdande myndigheter. Vi har i vår höstbudget för 2011/2012 avsatt medel för att täcka upp för den påfrestning som det kan utgöra. Samtidigt tar vi också hänsyn till att en kraftigt minskad invandring

Fel! Okänt namn på

kommer leda till en märkbar skillnad i antalet brott då utläningar från vissa regioner i världen är kraftigt överrepresenterade i den brottslighet som vi vill stävja.

3.1 Återinföra gränskontroller och permanenta skanningsstationer

Den ökade globaliseringen i världen innefattar även en ökad rörlighet av kriminella nätverk. Lägg därtill det faktum att Sveriges gränser numera står närmast oskyddade i och med tillträdet till EU. Tullen har förlorat en del av sina befogenheter och passkontroller är numera förbjudet mellan Schengenländer. I detta klimat frodas trafficking, människosmuggling, narkotika- och vapensmuggling samt kriminella individer som kan röra sig fritt inom detta område. Det är viktigt att tullen ges de verktyg den behöver för att kunna möta detta tryck. Eftersom EU förbjuder tullen att utföra en väsentlig del av dess arbete är det på lång sikt vår ambition återvinna vår nationella suveränitet på detta område. På kortare sikt vill vi se möjlighet för Sverige att införa temporära gränskontroller när det bedöms behövas.

Vi har även anslagit resurser för tullen i syfte att bl.a. köpa in flera skanningsstationer som är ett viktigt verktyg för att på ett snabbt och effektivt sätt undersöka lastbilar och privatbilar med hjälp av avancerad röntgenteknik.

Tullverket har idag två mobila skannrar i drift som kan sättas in i hamnar, vid broar och andra vältrafikerade genomfartsleder vid den svenska gränsen. Denna utrustning har kapacitet att röntga innehållet i större lastbilar och personfordon. Skanningen går till på så sätt att bilar som blivit utvalda av Tullverket blir skannade och det skapas en digital bild som sedan analyseras av experter på plats. Om misstanke om brott uppstår så genomförs sedan en fysisk kontroll som kan ta allt från ett par timmar till flera dagar. Det säger sig självt att dessa skannrar sparar enormt mycket tid och är ett allt viktigare redskap för tullen. De två som nu är i drift köptes in 2004 och det finns också ett framtida behov av att uppgradera utrustningen. Detta är ett mycket viktigt verktyg i tullens jakt på smuggelvaror, narkotikasmuggling och människosmuggling. Tyvärr finns det alldeles för få mobila skannrar och ingen stationär skanner överhuvudtaget.

En stationär skanner fungerar precis på samma sätt som en mobil skanner förutom att den inte går att transportera till annan ort. Detta vägs då upp av priset då en stationär skanner är hälften så dyr som en mobil skanner. Våra nordiska grannländer använder sig redan av dessa stationära skannrar och det är dags för Sverige att också införa detta system. Dessa verktyg blir alltmer viktiga och de är betydligt mindre ingripande än en fysisk kontroll då någon sådan inte görs om skanningen inte ger några misstänkta utslag. Vi vill införa en permanent skanner vid Öresundsbron.

3.2 Brottsprovokation

Brottsprovokation är ett verktyg som många poliser världen över använder sig av för att komma åt brottslighet som annars är svår att beivra effektivt. I Sverige är det dock förbjudet för polisen att använda sig av detta verktyg. Förbu-

det mot brottsprovokation grundar sig inte i någon vedertagen praxis eller finns i kodifierad form, det handlar om olika rättsprinciper. Den övervägande är principen om att polisen aldrig får provocera eller i annat fall förmå någon att inleda en brottslig aktivitet. Detta anges ibland följa redan av principen att polisen aldrig får begå en kriminaliserad handling för att kunna efterforska eller avslöja brott.

Sverigedemokraterna anser att brottsprovokation bör vara tillåtet idag när det rör sig om grov organiserad brottslighet samt olika typer av sexualbrott såsom trafficking samt barnporn där grooming är ett brott som är särskilt svåråtkomligt idag. Det rör sig alltså inte om att tillåta brottsprovokation när det gäller handlingar med mindre straffvärde såsom snatteri, stöld (vanlig), misshandel eller liknande. Undantag bör dock ske om det rör sig om mängdbrottslighet som sker under organiserad form eller om det är särskilt påkallat där samhällsintresset spelar en viktig roll, exempelvis tobaks- och alkoholförsäljning till minderåriga.

3.3 Hemliga tvångsmedel

Hemliga tvångsmedel är ett kraftfullt och effektivt verktyg mot den grova brottsligheten när de väl används. Det framgår inte minst av regeringens årliga redovisning av användningen av hemlig övervakning och avlyssning av elektronisk kommunikation samt hemlig kameraövervakning. Rapporten SOU 2012:44 om hemliga tvångsmedel mot allvarliga brott visar i sin tur också att hemlig rumsavlyssning är ett viktigt verktyg. Tyvärr regleras användningen idag av alldeles för stränga restriktioner och detta är vi inte ensamma om att tycka.

I Brås utredning, ”Bekämpning av organiserad brottslighet” från 2011, framkommer det att svenska poliser och åklagare anser att användningen av hemliga tvångsmedel är elementär för att bekämpa organiserad brottslighet. Eftersom lagstiftningen är för restriktiv används dessa dock mest för att utreda narkotikabrott. Och narkotikabrott anser man vara en alldeles för smal träffyta för att kunna användas effektivt mot den organiserade brottsligheten.

Ser man istället till vårt grannland Danmark ser det annorlunda ut. Där uppger chefen för utredningsverksamheten i Köpenhamns poliskrets, Svend Foldager, att man använder massiv teleavlyssning för att motverka den organiserade brottsligheten och lösa gängmorden med effektivare resultat än i Sverige. På grund av deras bättre avvägda lagstiftning kan polisen där använda hemlig teleavlyssning för brott med lägre straffvärde, t.ex. förberedelse till grov misshandel. Och ”domstolarna vet att polisen inte använder avlyssning i onödan” uttrycker sig chefen. Detta är ju ganska självklart, för att använda hemliga tvångsmedel krävs mycket polisresurser och dessa avsätter man inte gärna i onödan.

För att komma tillrätta med problemet med den snäva regleringen och ge de brottsbekämpande myndigheterna de verktyg de behöver och efterfrågar, föreslår vi därför lättade användningsrestriktioner enligt följande:

Fel! Okänt namn nå

***Hemlig övervakning av elektronisk kommunikation
("teleövervakning").***

Kvarstår som det är utformat i dagsläget, där föreskrivet straff för ett brott är minst sex månader.

***Hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation
("teleavlyssning").***

Idag är kravet att det ska röra sig om brott för vilket inte är föreskrivet lindrigare straff än två års fängelse för att hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation ska få användas eller brott där man antar att straffvärdet överstiger två år. Vi vill sänka dessa krav till ett år för användning av detta tvångsmedel.

Hemlig kameraövervakning.

Idag är kravet att det ska röra sig om brott för vilket inte är föreskrivet lindrigare straff än två års fängelse för att hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation ska få användas eller brott där man antar att straffvärdet överstiger två år. Vi vill sänka dessa krav till ett år för användning av detta tvångsmedel.

Hemlig rumsavlyssning ("buggning").

Idag är kravet att det ska röra sig om brott för vilket inte är föreskrivet lindrigare straff än fyra års fängelse för att hemlig rumsavlyssning ska få användas eller brott där man antar att straffvärdet överstiger fyra år. Vi vill sänka dessa krav till två år för användning av detta tvångsmedel.

Överskottsinformation vid hemlig rumsavlyssning.

Om man vid hemlig rumsavlyssning utreder ett brott för vilket åtgärden är befogad och det framkommer bevis för våldtäkt mot barn (två till sex år i fängelse), människohandel (två till tio år i fängelse) eller rån (ett till sex år i fängelse), där brottets straffvärde inte antas överstiga fyra år, får man inte använda sig av de bevisen för lagföring.

Det får man däremot om det var hemlig teleavlyssning som användes, vilket regleras i 27 kap. 23 § rättegångsbalken. Skillnaden är att det för hemlig rumsavlyssning krävs ett straffvärde om minst fyra år för att överskottsinformation ska få användas medan det för hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning eller hemlig kameraövervakning endast krävs att det är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver för brottet och det kan antas att brottet inte föranleder endast böter. Motiveringen är att hemlig rumsavlyssning är mer integritetskränkande än vad hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning eller hemlig kameraövervakning är.

Det är inte rimligt att de brottsbekämpande myndigheterna som redan fått del av bevismaterial om grov brottslighet är förbjudna att utreda de lagöverträdelser som bevisligen har skett. Flertalet åklagare vittnar om frustration då man redan tillhandahar tillräckliga bevis för fällande dom men enligt lagens mening är förbjuden att gå vidare och utreda det.

Svea hovrätt, Hovrätten för västra Sverige, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten och Kriminalvården motsatte sig denna reglering (prop. 2005/06:178) och menade att straffvärdet på brottet för att få tillåtelse att utreda bör vara betydligt lägre. Regeringen bestred detta argument med att hemlig rumsavlyssning var ett ingående ingrepp i gärningsmannens privatliv och kränkande för den personliga integriteten.

Detta är återigen ett exempel där utgångspunkten är gärningsmannens perspektiv istället för brottsoffrets. Föreställ den situation där det våldtagna barnet, den som varit utsatt för människohandel eller den som blivit utsatt för ett rån meddelas att det finns tillräckliga bevis för fällande dom men att bevisen inte får nyttjas med hänvisning till gärningsmannens personliga integritet. Vilken sida ställer man sig på då och vad värnar man i första hand, brottsoffrets eller gärningsmannens integritet? Frågan är om vår nuvarande regering vågar göra en annan bedömning i frågan.

Nuvarande system är otillräckligt och bör följaktligen ändras. Regler för överskottsinformation vid hemlig rumsavlyssning bör bli desamma som för hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning eller hemlig kameraövervakning där det endast krävs att det är föreskrivet fängelse i ett år eller mer för att överskottsinformationen ska få användas.

Tvångsmedel är effektiva och viktiga.

Rättsväsendets förmåga och befogenheter att använda tvångsmedel är som flera rapporter, tillsammans med vittnesmål från rättsväsendet, centrala i att bekämpa brottsligheten, inte minst den organiserade. Genom att sänka rekvisiten för användning av tvångsmedlen, inklusive för överskottsinformation, ges vårt rättsväsende större möjligheter att samla in information och bevis och därmed även att åtala och fälla brottslingar. Detta är något rättsväsendets aktörer själva efterfrågar och Sverigedemokraterna vill med detta förslag också ge dem dessa möjligheter.

Jimmie Åkesson (SD)

Thoralf Alfsson (SD)

Kent Ekeröth (SD)

Anna Hagwall (SD)

Mikael Jansson (SD)

Mattias Karlsson (SD)

Margareta Larsson (SD)

Per Ramhorn (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Markus Wiechel (SD)

Jonas Åkerlund (SD)

Stellan Bojerud (SD)

Josef Fransson (SD)

Carina Herrstedt (SD)

Richard Jomshof (SD)

Julia Kronlid (SD)

David Lång (SD)

Johnny Skalin (SD)

Björn Söder (SD)

Tony Wiklander (SD)